

ГОСТРА НИРКОВА НЕДОСТАТНІСТЬ: ЕТІОЛОГІЯ, ОПТИМАЛЬНА ДІАГНОСТИЧНА ПРОГРАМА, МЕТОДИ ЛІКУВАННЯ.

Шевченко Ю.О. студ. 5-го курсу.

Науковий керівник - к. м. н. Сікора В.В.

СумДУ, кафедра ортопедії, травматології та НС

Гостра ниркова недостатність (ГНН) - небезпечний для життя стан, що часто призводить до смерті. Так в світі трапляється близько 500 випадків ГНН на 1млн. населення на рік, та близько 200 випадків ГНН, що потребують проведення гемодіалізу, на 1млн. населення на рік. Зважаючи на те, що в більшості випадків початкові етапи лікування ГНН виконують не спеціалісти, лікар повинен вміти розпізнати симптоми та ознаки ГНН, призначати та інтерпретувати результати досліджень, призначити належне лікування, та знати, коли та як швидко необхідно консультувати пацієнта у більш досвідчених колег чи спеціалістів.

Метою роботи було визначити найбільш часті причини ГНН, оцінити традиційні та більш нові стратегії профілактики та лікування, визначення групи пацієнтів, котрим необхідне термінове звернення до спеціалістів.

Провівши огляд вітчизняної та світової літератури було встановлено, що частота ГНН неухильно зростає, особливо у людей похилого віку, хоча поширеність варіює залежно від використаного методу визначення та популяції, що вивчалася. У дорослих віком до 50 років частота ГНН становила 17 на 1млн населення на рік, в віці 80-89 років – 949 на 1млн на рік. Основні причини ГНН можна розділити на 3 групи: 1) преренальні (40 – 79%); 2) реальні (10-15%); 3) постренальні (10%). Преренальні причини виникають внаслідок зниження ниркового кровотоку. Ренальні причини виникають при ураженні клубочків, ниркових каналців, інтерстицію чи судинної сітки. Обструкція сечовідільних шляхів є постренальною причиною ГНН. Виявлено групу ризику в яку ввійшли люди похилого віку, пацієнти з діабетом, гіпертензією чи захворюваннями судин з попередніми захворюваннями нирок. Було визначено оптимальний діагностичний підхід до пацієнта з ГНН. Для вірного встановлення діагнозу ставимо такі запитання:

1) Це ГНН чи хронічна ниркова недостатність? 2) Чи виключена обструкція? 3) У пацієнта еуволімія? 4) Чи існують данні про паренхіматозне захворювання нирок (відмінне від ГНН)? 5) Чи трапилась оклюзія головної судини? Відповіді на них отримуємо за допомогою лабораторних та інструментальних методів діагностики.

Лікування встановленої ГНН включає загальні заходи без урахування причини та специфічне лікування, що направлено на визначені причини (не висвітлюється в даній роботі).

ГНН – стан, що загрожує життю з високим рівнем летальності. Патофізіологія цього захворювання досі невідома, терапевтичні можливості обмежені, у значної частини пацієнтів з часом необхідний діаліз. Пріоритетним напрямком при ГНН є рання діагностика, належні профілактичні заходи, оптимізація водного балансу, ідентифікація та лікування причини захворювання, а також за необхідності своєчасний початок замісної терапії.